

عنوان مقاله:

بررسی اثربخشی امید درمانی بر بهزیستی روانشناختی مادران دارای فرزند اوتیسم

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

صبا سلطانی - کارشناسی ارشد روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی دانشگاه شیراز

سمیه سادات ساداتی فیروزآبادی - استادیار روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

ویژگی کودکان با اختلال اوتیسم می تواند بر والدین و کارکرد خانواده از نظر فعالیت اجتماعی، شیوه زندگی و سلامت روان اثر منفی داشته باشد. هدف از پژوهش حاضر بررسی تاثیر امید درمانی بر بهزیستی روانشناختی مادران دارای فرزند اوتیسم بود. پژوهش از نوع نیمه آزمایشی با طرح پیش ازمون- پس ازمون با گروه کنترل همراه با پیگیری بود. به این منظور ۳۰ نفر از مادران دارای فرزند اوتیسم که به مرکز آموزش و نگهداری کودکان اوتیسم در شهر همدان مراجعه می کردند به شیوه هدفمند و در دسترس انتخاب شدند و به صورت تصادفی در گروه کنترل و آزمایش قرار گرفتند (هر گروه ۱۵ نفر). گروه آزمایش به مدت ۸ جلسه (هر هفته ۲ جلسه به مدت ۱۲۰ دقیقه) تحت مداخله امید درمانی قرار گرفت، در حالی که گروه کنترل هیچ مداخله ای دریافت نکرد. برای جمع آوری داده ها از مقیاس بهزیستی روانشناختی ریف استفاده شد و برای تحلیل داده ها روش تحلیل واریانس اندازه گیری مکرر و نرم افزار SPSS مورد استفاده قرار گرفت. نتایج پژوهش نشان داد که بین میانگین نمرات گروه کنترل و آزمایش تفاوت معناداری وجود دارد. به همین دلیل می توان گفت به کارگیری امید درمانی بر بهزیستی مادران دارای فرزند اوتیسم اثربخش بوده است.

کلمات کلیدی:

امید درمانی، بهزیستی روانشناختی، مادران اوتیسم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1197228>

